

— i de fleste Tilfælde — være det samme som at lægge en Del af Byrderne ved Alderdomsforsørgelsen over paa Arbejdsløshedskasserne i Stedet for paa Kommunerne (mod delvis Refusion fra Staten).

Bestemmelsen i Paragrafens 3die Stykke, 1ste Pkt., har til Hensigt at forhindre, at der af politiske Grunde skal kunne nægtes Personer Optagelse i en Arbejdsløshedskasse.

ad § 6.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf maa jævnføres med Bestemmelserne i § 13 Nr. 2 og 3. Da der efter sidstnævnte Bestemmelser vil kunne nægtes de i § 6 ommeldte Personer Understøttelse i Tilfælde af indtrædende Arbejdsløshed, har man anset det for rigtigst at aabne Adgang — under fornøden Kontrol — for Kassernes Bestyrelser til paa Forhaand at nægte dem Optagelse i vedkommende Kasse, eventuelt til at kunne ekskludere dem.

ad § 9.

Bestemmelsen i Paragrafens 2det Stykke, 2det Punktum er væsentlig begrundet i praktiske Hensyn. Man har herved særlig taget Sigte paa Kjøbenhavn, Frederiksberg og de større Købstadkommuner. Det tør formentlig antages, at Flertallet af Arbejdsløshedskasser ville faa Sæde og have deres fleste Medlemmer i de større Byer. Idet Kommissionens Flertal har ønsket at tilvejebringe en Ordning, hvorefter Kassernes Medlemmer som Regel kun ville komme til selv at bære Halvdelen af Præmien for deres Forsikring, har man søgt at skabe Mulighed for, at Kommunernes Tilskud — i alt Fald for de større Bykommuners Vedkommende — ville kunne tages med i Beregning ved Præmiernes Fastsættelse. Bestemmelsen i 2det Stykke, 1ste Punktum, tager ikke Sigte herpaa. Denne Bestemmelse har kun for Øje det Tilfælde, at en Kommune — og her har man særlig tænkt paa Landkommunerne eller de mindre Bykommuner — efter dens Bestyrelses Kendskab til den enkelte Arbejders Trang og Værdighed maatte ønske at hjælpe ham ved Udredelsen af hans Præmie. Kommunalbestyrelsens Beslutning i saa Henseende kan vel være truffen forud som gældende for det hele Regnskabsaar, men vedkommende Arbejders Præmie o: hans Forpligtelse overfor Arbejdsløshedskassen forandres ikke derved. Forholdet er kun det, at Kommunalbestyrelsen er indgaaet paa at hjælpe ham med Betalingen af en Del af den ham iøvrigt fuldt ud paahvilende Præmie. Denne Adgang for en Kommunalbestyrelse bortfalder ikke, hvor samme gør Brug af den ved Bestemmelsen i Paragrafens 2det Stykke, 2det Punktum indrømmede Beføjelse. Dette henter sin Forklaring ud fra de forskellige Formaal, paa hvilke Bestemmelserne i de 2 Punktumer tage Sigte o: Hjælpen til de enkelte Medlemmer og Sikringen af Kassernes Eksistens.

Kommissionen tror at turde gaa ud fra, at Forholdet hurtigt vil stille sig saaledes, at Kjøbenhavn, Frederiksberg og de større Kommuner efter Andragende fra — i alt Fald de mere betydende Arbejdsløshedskasser — ved et Regnskabsaars Begyndelse ville tilsikre disse et fast Bidrag, der som kommende igen fra Aar til Aar vil kunne tages i Betragtning ved Præmiernes Fastsættelse. Og Eksemplet fra de større Kommuner vil sikkert hurtigt have i Medfør, at de mindre Kommuner slaa ind paa samme Vej.

Efter Bestemmelsen i 2det Stykke, 1ste Punktum, kan Tilskud til Bestridelsen af et Medlems Præmie ydes ikke alene af hans Opholdskommune men ogsaa af hans Forsørgelseskommune. Dette er formentlig forstaaeligt nok, eftersom Bestemmelsen særlig har Hensyn til Landkommuner, hvor der maa formodes at være nøjere Kendskab til de enkelte Medlemmer. Anderledes forholder Sagen sig, for saa vidt angaar Tilskuddet efter 2det Stykke, 2det Punktum. Her tør det vistnok erkendes at ville kunne være uheldigt at fastsætte, at Tilskuddet skulde kunne ydes i Forhold til de Medlemmer, for hvilke vedkommende